

debære, at regenten ikke kan udleveres til strafforfølgning ved Den Internationale Straffedomstol.

Bestemmelsen i grundlovens § 13 indebærer således, at det ikke kan sikres, at Danmark vil kunne leve op til sine forpligtelser til at udlevere regenten til retsforfølgning ved Den Internationale Straffedomstol, hvis regenten måtte have begået en forbrydelse, der er omfattet af domstolens jurisdiktion.

Statuten indeholder imidlertid ingen regler om, at deltagerstaterne generelt skal bringe deres retstilstand i overensstemmelse med statuten, således at fuld opfyldelse af denne på forhånd er sikret. Det må endvidere anses for en endog yderst hypotetisk situation, at regenten begår forbrydelser af den type, som statuten regulerer.

I hvert fald under disse omstændigheder bør bestemmelsen i grundlovens § 13 ikke afholde Danmark fra at tilslutte sig (ratificere) statuten.

Det tilføjes, at den norske regering har draget den samme konklusion i forhold til den beslægtede bestemmelse i den norske grundlovs § 5. Der henvises til det tidligere nævnte høringsnotat, s. 67 ff.

12.6.2. Efter § 7 i lov nr. 25 af 11. februar 1871 om regeringens førelse i tilfælde af kongens umyndighed, sygdom eller fraværelse nyder rigsforstanderen – så længe han fører regeringen – den samme ansvarsfrihed som kongen.

Endvidere følger det af artikel 25 i kongeloven af 14. november 1665, at medlemmer af kongehuset nyder immunitet. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

»De [prinserne og prinsesserne af blodet] skulle og for ingen underdommere svare, men deres første og sidste dommer skal være kongen, eller hvem han dertil forordner.«

Det antages, at kongelovens artikel 25 ikke gælder med grundlovs kraft. Der vil derfor kunne træffes afvigende bestemmelser ved almindelig lov.

Tilsvarende må det efter regeringens opfattelse antages, at den immunitet, som rigsforstanderen er sikret efter rigsforstanderlovens § 7, kan ophæves ved almindelig lov for at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af statuten.

På den anførte baggrund indebærer dette lovfor­slags § 1 (hvorefter statuten for Den Internationale Straffedomstol gælder her i landet), at den immunitet, som rigsforstanderen og medlemmer af kongehuset har efter de ovennævnte regler, ikke er til hinder for, at de pågældende af danske myndigheder – i den yderst hypotetiske situation, hvor rigsforstanderen eller et medlem af kongehuset mistænkes for at have begået forbrydelser mod menneskeheden mv. – kan ud-

leveres til retsforfølgning ved Den Internationale Straffedomstol.

12.6.3. Efter grundlovens § 57, 1. pkt., kan intet medlem af Folketinget uden dets samtykke tildales eller underkastes fængsling af nogen art, medmindre vedkommende er grebet på fersk gerning.

Efter bestemmelsen kan Folketinget næppe – på forhånd – give afkald på det enkelte medlems immunitet, således at den pågældende kan udleveres til retsforfølgning ved Den Internationale Straffedomstol.

Gennemføres statuten, er bestemmelsen imidlertid efter regeringens opfattelse ikke til hinder for, at Folketinget ophæver et folketingsmedlems immunitet i den yderst hypotetiske situation, hvor det er nødvendigt for at opfylde de forpligtelser, der følger af statuten.

På denne baggrund bør bestemmelsen i grundlovens § 57, 1. pkt., ikke afholde Danmark fra at tilslutte sig (ratificere) statuten.

12.7. Sammenfattende finder regeringen, at dansk gennemførelse af statuten ikke nødvendiggør, at proceduren i grundlovens § 20 anvendes.

Regeringen finder endvidere, at bestemmelserne i grundlovens § 13 om regentens immunitet ikke bør afholde Danmark fra at tilslutte sig (ratificere) statuten, selv om opfyldelsen af de forpligtelser om udlevering af regenten til retsforfølgning ved Den Internationale Straffedomstol ikke kan sikres uden en grundlovsændring.

13. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser:

I henhold til artikel 115 skal domstolens udgifter finansieres bl.a. gennem pålignede bidrag fra deltagerstaterne på basis af det af forsamlingen af deltagerstater vedtagne budget, jf. artikel 117. Det nærmere indhold af domstolens budget vil således ikke være bekendt, før forsamlingen af deltagerstater træder sammen efter statuttens ikrafttræden. Størrelsen af de danske bidrag vil afhænge af hvilke og hvor mange stater, der til den tid har ratificeret statuten. På tidspunktet for lovforslagets fremsættelse er det derfor i sagens natur ikke muligt at anslå størrelsen af de bidrag, som vil komme til at påhvile Danmark.

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.